

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ (Μαρκ. 15, 43-47 και 16, 1-8)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Γραμμενίτσα, στις 15/5/2005)

1. Η ανάσταση του Χριστού διαλύει το σκοτάδι

Η Κυριακή των Μυροφόρων μας θυμίζει τον Κύριό μας Ιησού Χριστό νεκρό. Και την συναίσθηση των ανθρώπων, των φίλων Του, ότι είχαν χρέος απέναντί Του, να κάνουν ό,τι επέβαλε η αγάπη τους και η θρησκεία τους.

Ιδιαίτερα το αισθάνονταν αυτό οι άγιες Μυροφόρες γυναίκες, οι οποίες μόλις τελείωσε η αργία του Σαββάτου, της εορτής, ξεκίνησαν να πάνε στο μνήμα του Χριστού για τα «καθήκοντα».

Ας δούμε τι μας λέγει το Ευαγγέλιο.

Ξεκίνησαν με βαρειά καρδιά. Πάντοτε δεν βαραίνει η καρδιά μας, όταν φέρνουμε στη μνήμη μας θάνατο και μνημόσυνα; Γιατί ο θάνατος είναι για μας σκοτάδι. Και φέρνει συναισθήματα βαρειά.

Όταν ξεκίνησαν, λέει το Ευαγγέλιο, είχε πια ανατείλει ο ήλιος. Γιατί με σκοτάδι στην καρδιά και σκοτάδι στη φύση, δεν τολμούσαν οι απλές αυτές γυναίκες να πάρουν τον δρόμο για τον τάφο του Χριστού. Αλλά είχε ευτυχώς ανατείλει ο ήλιος.

Και για μας, ο ήλιος της δικαιοσύνης έχει ανατείλει.

Στα τροπάρια της Εκκλησίας μας λέμε, ότι ανέτειλε από τον τάφο του Χριστού, όταν ο Χριστός αναστήθηκε. Γιατί η μεγαλύτερη ανατολή είναι η ανάσταση του Χριστού, που μας λέει ότι το σκοτάδι του Άδου και του θανάτου διαλύθηκε. Και από δω και πέρα έχουμε την ελπίδα της αναστάσεως και της αιώνιας ζωής.

Όσο μας τσακίζει η μαυρίλα του θανάτου, τόσο μας ενθαρρύνει και μας παρηγορεί η ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αρκεί βέβαια να την πιστεύουμε. Γι' αυτό και ένα από τα μεγαλύτερα καθήκοντα και χρέη απέναντι του εαυτού μας είναι να φροντίζουμε να βλέπουμε, να μαθαίνουμε, να πιστεύουμε, να αγαπάμε την ανάσταση του Χριστού.

2. Παρέμβαση γεμάτη ελπίδα

Πήγαν λοιπόν οι Μυροφόρες στον τάφο και ενώ σκέπτονταν πώς θα κυλίσουν τον λίθο, τον βρήκαν αποκυλισμένο. Μπήκαν μέσα και είδαν στο μέρος που ήταν το σώμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού να στέκει ένας άγγελος. «Νεανίσκος ενδεδυμένος στολήν λευκήν».

Βλέποντας τον άγγελο οι άγιες Μυροφόρες κατάλαβαν ότι εκεί υπάρχει μία παρέμβαση. Παρέμβαση όχι ανθρώπου αλλά του Θεού. Η παρέμβαση του Θεού, είναι το ζητούμενο στην προσευχή μας. Όλοι ήλθαμε εδώ για μια παρέμβαση του Χριστού στη ζωή μας, στα προβλήματά μας, στο θάνατό μας, στην ψυχή μας, στην αιώνια ζωή.

Δεν υπάρχει γλυκύτερη ελπίδα για τον άνθρωπο και γλυκύτερη συναίσθηση, από το να αισθάνεται ότι υπάρχει ενδεχόμενο παρέμβασης του Χριστού για χάρη του.

Ο άγγελος όχι μόνο φανερώθηκε στις Μυροφόρες, αλλά και τους μίλησε και τους είπε: «Μη φοβείσθε. Ζητάτε, ψάχνετε να βρείτε τον Χριστό. Δεν είναι πια νεκρός. Αναστήθηκε. Κοιτάχτε πού τον είχατε βάλει. Δεν είναι πια εδώ. Αλλά αυτό δεν έχει νόημα να το ακούσετε μόνο. Γιατί ο Χριστός δεν ήλθε στον κόσμο για τον εαυτό Του και είχε μία περιπέτεια, δηλαδή σταυρώθηκε και αναστήθηκε, για να ξαναγυρίσει στον τόπο από τον οποίο ξεκίνησε και να γλυτώσει έτσι από κάποιες εξυπνάδες των ανθρώπων».

Ήλθε για μας ο Χριστός, σταυρώθηκε για μας, πέθανε για μας, τάφηκε για μας και αναστήθηκε για μας. Και βρίσκεται τώρα καθισμένος στο θρόνο του Πατέρα Του, στα δεξιά του Πατέρα Του, για μας.

Αυτός είναι που έδωσε στις Μυροφόρες, με τον άγγελο, την εντολή:

-Πηγαίνετε να πείτε στους μαθητές Του και να τόχετε όλοι υπ' όψη σας: «Προάγει υμάς εις την Γαλιλαίαν».

Και σε μας παραγγέλλει ο Χριστός: «Πηγαίνετε στον τόπο σας και περιμένετέ με, εκεί που βρίσκεστε. Στο σπίτι σας, στη δουλειά σας, στο χωράφι σας. Όπου και αν ευρίσκεστε να με περιμένετε, να με περιμένετε».

Ο μεγάλος αγώνας, δεν είναι όταν βρισκόμαστε στην Εκκλησία. Αγώνας είναι όταν είμαστε στο σπίτι μας, στις δουλειές μας και χρειάζεται να πάρουμε την απόφαση να ξεκινήσουμε για την Εκκλησία.

Αλλά όταν έλθουμε στην Εκκλησία, ζούμε στη γαλήνη του οίκου του Κυρίου και στην ευλογία Του. Παίρνουμε όπλα και δύναμη για την υπόλοιπη ζωή μας. Ερχόμαστε για να γεμίσουμε τις μπαταρίες της ψυχής μας, όπως λέμε στη σύγχρονη εποχή.

3. Με την καρδιά μας βλέπουμε τον Χριστό

Τι σημαίνουν τα λόγια: «Φροντίζετε στον τόπο που βρίσκεστε να περιμένετε τον Χριστό»; Πώς τον περιμένουμε τον Χριστό; Πότε τον περιμένουμε; Όταν σκεπτόμαστε:

-Πατάω σωστά πάνω στην πίστη; Πατάω σωστά πάνω στα λόγια του Χριστού, που είπε να τον περιμένουμε και θα 'ρθει; Στέκω σωστά, ορθοποδώ;

Αυτό είναι το μεγάλο μήνυμα του Χριστού μετά την ανάσταση για μας. Αυτό είναι το αιώνιο το ισόβιο χρέος μας. Να σκεπτόμαστε κάθε στιγμή: Ορθοποδώ; Στέκομαι σωστά, σκέπτομαι σωστά, αισθάνομαι σωστά; Πολύ απλό το πράγμα, αλλά με απέραντη σημασία.

Και να το σκέπτεστε, λέει ο Χριστός, για τον εαυτό σας και για όλο τον άλλο κόσμο. Γιατί έχετε χρέος, εσείς οι απόστολοι και σεις οι Μυροφόρες γυναίκες να μη σταματήσετε ποτέ να λέτε εκείνα που βιώσατε, εκείνα που αγαπήσατε, εκείνα που πιστεύσατε.

Λέει ένα τροπάριο της Κυριακής του αγίου αποστόλου Θωμά: «Σε δοξάζουμε Κύριε, σε τον αναστάντα Χριστόν, ου βλεφάροις ιδόντες». Εμείς, δεν αξιωθήκαμε να σε δούμε με τα μάτια μας, «αλλά πόθω καρδιάς». Σε είδαμε όμως με τον πόθο της καρδιάς μας. Και σε βάλαμε μέσα στην καρδιά μας.

Χωρίς τον πόθο της καρδιάς, τον είχαν δει και οι φαρισαίοι και ο Καϊάφας και ο Πιλάτος. Δεν έχει σημασία τι βλέπουν τούτα τα μάτια τα έξω. Αλλά το θέμα είναι, αν τον βλέπει κανείς τον Χριστό με τον πόθο της καρδιάς του και με την πίστη. Συνεπώς, εάν τον βλέπουμε με τον πόθο της καρδιάς μας, είμαστε στην κατάσταση την οποία εμακάρισε ο Κύριος, λέγοντας στον απόστολο Θωμά, που τον είδε: «πιο μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες».

Ας κρατάμε και εμείς αυτό το μακαρισμό και ας αγωνιζόμαστε όλο και περισσότερο να ορθοποδούμε. Και στα καλά αισθήματα και στις καλές αποφάσεις, αλλά προπαντός στην πίστη. Τι πρέπει δηλαδή να κάνουμε;

4. Ποίο το χρέος μου;

Το πρώτο χρέος, είναι να διερωτόμαστε:

- Γιατί σταυρώθηκε ο Χριστός;

Για μας. Δηλαδή, για τις αμαρτίες μας. Τι σημαίνει για τις αμαρτίες μας; Οι αμαρτίες μας είναι το σοβαρότερο πρόβλημα για μας. Η μεγαλύτερη ταλαιπωρία και η μεγαλύτερη δυστυχία μας. Γιατί; Γιατί μας χωρίζουν από την αιώνια ζωή, από την αληθινή ζωή. Να σκεπτόμαστε ότι ήλθε ο Χριστός για να μας ελευθερώσει από τις αμαρτίες μας.

Όταν έχουμε μνημόσυνα τι κάνουμε; Παρακαλούμε τον Χριστό να συγχωρήσει τις αμαρτίες των κεκοιμημένων. Να μην επιτρέψει οι όποιες αμαρτίες των ανθρώπων αυτών, για τους οποίους προσευχόμεθα, να τους στερήσουν την αιώνια ζωή. Αλλά να πλύνει τις ψυχές τους με το άγιο αίμα Του, με την αγάπη Του, με την ευσπλαγχνία Του.

- Το άλλο χρέος μας είναι να πιστεύουμε ότι ο Χριστός αναστήθηκε για μας.

Γιατί αναστήθηκε; Για να μας βεβαιώσει, νά μας το κηρύξει, να το βάλουμε στην καρδιά μας:

Θα 'ρθει μία μέρα που θα αναστηθούμε όλοι και θα βρεθούμε μαζί Του στην αιώνια και ατελεύτητη Βασιλεία Του.

Και μετά από αυτά, το ερώτημα είναι:

-Εγώ, τι πρέπει να κάνω;

Η απάντηση είναι πολύ απλή. Πρέπει να φροντίζω, να βλέπω πράγματα σωστά.

Η χειρότερη απειλή στη ζωή μας είναι, να ξεχνάμε αυτό που είναι για μας ουσιαστικό και να ασχολούμαστε με λεπτομέρειες. Να επηρεαζόμαστε από λάθος τοποθετήσεις και να βλέπουμε τα βασικά θέματα στραβά.

-Μα τι θα πει αμαρτία; Μην ασχολείσαι!

-Τι θα πει αιώνια ζωή, πίστη, καλά έργα; Έλα καϋμένε, κοίτα την δουλειά σου.

Τότε είναι που αρχίζουμε και τα βλέπουμε όλα στραβά.

5. Κήρυγμα: Καρπός άγιας ζωής

Έφυγαν οι Μυροφόρες να πάνε εκεί που τους είπε ο Χριστός. Αλλά στο δρόμο τα ξέχασαν, φοβήθηκαν, δεν πήγαν εκείνη την ημέρα να βρουν τους αποστόλους, να τους πουν την εντολή του Κυρίου. Γιατί;

Φοβήθηκαν. «Και ουδενί, ουδέν είπον».

Αλλά για μία ημέρα φοβήθηκαν.

Και μετά; Μετά είδαν πάλι τον Χριστό, πίστευσαν βαθειά και ξεχύθηκαν και οι απόστολοι, και οι Μυροφόρες γυναίκες στον κόσμο και εκήρυτταν, ζώντας άγια, τον Κύριον ημών Ιησού Χριστόν. Διακήρυξαν σε όλο τον κόσμο, ότι το καλύτερο που έχει να κάνει ο άνθρωπος, είναι να δέχεται τον Χριστό σωτήρα και ευεργέτη του. Και να φροντίζει να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για να τηρεί το θέλημά Του.

Γιατί όποιος λέει ότι πιστεύει στον Χριστό, αλλά κάνει άλλα πράγματα, ανεπίτρεπτα από τον νόμο Του, ουσιαστικά δείχνει ότι δεν τον έχει βάλει, ούτε στην καρδιά του, ούτε στο μυαλό του.

Ας φροντίζουμε να γεμίζουμε και την καρδιά μας και το μυαλό μας με την πίστη στον Κύριον Ιησούν Χριστόν και στην αγία Του ανάσταση, που είναι η μεγαλύτερη ευεργεσία Του για μας. Αμήν.-